

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119216555
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:6119216555.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v spore žalobkyne: U.ne zastúpenej JUDr. Tomášom Čverčkom, advokátom, so sídlom Čajakova 5, Košice, proti žalovanému: Mesto Košice, Trieda SNP 48A, Košice, IČO: 00691135, o zaplatenie 4413,02 Eur takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 4413,02 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4413,02 Eur od 30.1.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou podanou súdu dňa 7.8.2019 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 4413,02 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4413,02 eur od 30.1.2017 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

Žalobu odôvodnila skutočnosťou, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov - P, kde je stanovený spôsob užívania pozemku a z listín Magistrátu mesta Košice, ako aj pozvánky z 18.3.2016, kde mesto Košice uviedlo, že funkčné využitie parciel v zmysle platného Územného plánu hospodárskosídelskej aglomerácie Košice je pre ne definovaná funkcia verejnej zelene. V zmysle strategického dokumentu mesta Košice, Miestneho územného systému ekologickej stability schváleného Uznesením č. 811/2013 MZ je táto lokalita špecifikovaná ako Mestské biocentrum regionálneho významu BC - RM. Žalobkyňa niekoľkokrát vyzvala žalovaného k vysporiadaniu vzájomných vzťahov. Naposledy listom z 4.5.2018 a k úhrade bezdôvodného obohatenia žalovaným nedošlo. Žalobkyňa v žalobe poukázala na ust. § 451 ods. 1, § 456 občianskeho zákonníka, čl. 20 ods. 4 Ústavy, v zmysle ktorého platí, že vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, na základe zákona a za primeranú náhradu. Na uvedené nadväzuje ust. § 128 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a zároveň na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 52/2009 z 31.1.2011. Rovnaký postoj k právnej ochrane vlastníkov vyplýva aj z Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 237/09, ktorý hovorí: „Na rozdiel od vyvlastnenia, kde môže dôjsť k jednorazovému vyplateniu náhrady, pri nútenom obmedzení možno uvažovať o opakovaných platbách primeranej náhrady počas trvania núteného obmedzenia.“ Vlastník pozemku, na ktorom sa nachádza verejné priestranstvo obce môže od obce požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie, kým nebude na pozemok uzatvorená nájomná zmluva. Žalobkyňa sa žalobou domáha vydania majetkového prospechu získaného bezdôvodným obohatením žalovaného na úkor žalobkyne za obdobie od 30.1.2017 do 29.1.2019 ako náhradu za pozemky v jej vlastníctve o výmere 419,25 m², pri náhrade 5,263 Eur ročne za m² predstavovala táto náhrada za dva roky sumu 4413,02 Eur (5,263 eur x 419,25 m² = 2206,51 Eur/rok).

2. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu List vlastníctva I., Znalecký posudok č. 1/2019, Zmluvu o postúpení pohľadávok, Pozvánku Magistrátu mesta Košice z 18.3.2016, Výzvu na úhradu dlžnej sumy adresovanú žalovanému zo 4.5.2018.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 25 Up 79/2019 uviedol, že zmyslom územného plánu je zdefinovať na čo je to ktoré územie vhodné, pričom územný plán neurčuje vlastnícke vzťahy, neustanovuje režim a nekonkretizuje spôsob jeho využitia. Ak si majiteľ žalovaných pozemkov sám určí režim, v zmysle ktorého umožní tretím osobám vstup na tieto pozemky iba v určitých hodinách a len za podmienky úhrady vstupného, účel využitia dotknutých nehnuteľností verejnosťou zostane zachovaný. Územný plán teda nenariaďuje a neumožňuje verejnosti, aby žalované pozemky vo vlastníctve žalobcu voľne užívala, je na žalobcoch ako s pozemkami naloží. Tým, že územný plán definuje lokality, v ktorých sa sporné nehnuteľnosti nachádzajú ako verejnú zeleň, nebolo na danom území zriadené verejné priestranstvo. Na žalovaných nehnuteľnostiach sa nenachádzajú žiadne plochy využívané verejnosťou na rekreáciu, teda nie je daná ich využiteľnosť verejnosťou a ani na tento účel neslúžia. Ak teda neexistuje užívanie žalovaných pozemkov vo vlastníctve žalobcu verejnosťou, nie je dôvod na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia. V zmysle miestneho územného systému ekologickej stability je uvedená lokalita definovaná ako mestské biocentrum regionálneho významu. Uvedený dokument však nijako neobmedzuje žalobcu, keďže jeho podstatou je len zdokumentovanie a vyjadrenie ekologickej kvality skúmaných lokalít. Uvedený dokument teda nezavádza nový stav a neexistujúci stav nijakým spôsobom nemení, len ho dokumentuje. Miestny územný systém ekologickej stability neustanovuje, že sa daná lokalita má využívať ako verejné priestranstvo a obdobne tak nie je uvedená ani v Územnom pláne hospodársko-sídelsej aglomerácie Košice. Žalovanému bol doručený aj znalecký posudok č. 1 vypracovaný znalcom Ing. Matejom Špakom zo dňa 27.1.2019, pričom žalovaný namietal jeho správnosť, poukázal, že nesúhlasí s dobou návratnosti, ktorú znalec stanovil na 20 rokov. V zmysle platnej vyhlášky možno stanoviť obdobie návratnosti v rozmedzí 15-40 rokov, pričom doba návratnosti v trvaní 20 rokov sa používa pre pozemky s vysokým výnosom, spravidla v blízkom okolí centra mesta. Podľa názoru žalovaného v prípade pozemkov evidovaných na G. je možné uvažovať o návratnosti v trvaní 30 nanajvyš 25 rokov, keďže z hľadiska návratnosti nie je predpoklad, že by tieto pozemky boli rovnako výnosné ako pozemky v blízkom okolí centra mesta.

Žalovaný predložil znalecký posudok č. 9/2018 zo dňa 20.9.2018 vypracovaný Inštitútom znalcov súdneho inžinierstva, družstvo Hroncova 3, Košice, ktorý je na rozdiel od žalobcom predloženého znaleckého posudku vypracovaný vysoko odborne a je ním stanovená všeobecná hodnota nehnuteľností a nájmu pozemkov zapísaných na G.

4. Medzi stranami sporu nebolo sporné tvrdenie žalobkyne o vlastníctve nehnuteľností žalobkyne, za ktoré požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, pričom sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 30.1.2017 do 29.1.2019.

5. Žalobkyňa v konaní predložila Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú v zmysle ust. § 524 Občianskeho zákonníka medzi postupcom MC. a postupníkom - žalobkyňou, v zmysle ktorej bola žalobkyňa ako postupníkovi postúpená pohľadávka postupcu špecifikovaná ako nájomné titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov v katastrálnom území TW.

6. Žalobkyňa v konaní predložila Znalecký posudok č. 1 vypracovaný znalcom Ing. Matejom Špakom, ktorým bola stanovená všeobecná hodnota pozemku a hodnota nájmu za pozemky parcely registra CM. vo výške 5,263 Eur/m², pričom obdobie, ku ktorému bol znalecký posudok vypracovaný je ku dňu 22.1.2019.

7. Podľa Znaleckého posudku č. 9/2018 vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva, družstvo Hroncova 3, Košice, predloženého žalovaným v konaní, predstavovala hodnota nájmu pozemkov v lokalite Borovicový háj v katastrálnom území Z.7 - 2,454 a 2,674 Eur/m². Predmetný znalecký posudok vychádza z metódy polohovej diferenciacie.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 17.9.2019 poukázala na skutočnosť, že tvrdenia žalovaného, že nemožno lokalitu Borovicového hája považovať za lukratívnu, keďže v tejto lokalite nie je plánovaná žiadna investičná činnosť a nevyznačuje sa ani záujmom o kúpu pozemkov, uvedené tvrdenie nie je pravdivé a je zavádzajúce, nakoľko územie Borovicového hája patrí medzi najlukratívnejšie lokality v rámci celého územia Košice, a to či už ako stavebný pozemok, ktorý je nezastavaný alebo aj ako zeleň. V okolí lokality Borovicového hája sa nachádzajú rodinné domy tak z južnej, západnej aj východnej strany a novopostavené byty, iba zo severu táto lokalita nie je zastavaná, pričom podľa zmeny územného plánu aj

za cestou Popradská smerom na KVP sa plánuje výstavba rodinných domov. Uvedená lokalita bola pred rokom 2011 určená na zastavanie a práve konaním žalovaného, t.j. mesta Košice došlo k jej premene na verejnú zeleň, čo malo za následok znehodnotenie pozemkov žalobcu. Mesto Košice dňa 19.12.1991 na Mestskom zastupiteľstve prijalo všeobecne záväzné nariadenie č. 2/1991 o zakladaní, údržbe a ochrane zelene, ktorým obmedzilo vlastnícke právo vlastníkov pozemkov Borovicového hája, a to tak, že zo stavebných pozemkov vytvorilo verejnú zeleň, ktorú mestské zastupiteľstvo následne premietlo do dnes platného územného plánu. Toto VZN však pre svoj rozpor so zákonom muselo byť na základe protestu prokurátora zo dňa 17.10.2013 zrušené. Výsledkom malo byť, že mestské zastupiteľstvo malo okamžite zmeniť územný plán mesta Košice a vyňať Borovicový háj z územného plánu mesta Košice ako verejnej zelene, čo sa však nestalo a lokalita Borovicového hája je do dnešného dňa vedená zo strany mesta Košice ako verejná zeleň. Mesto Košice prijalo uznesením č. 811/2013 zo dňa 16.12.2013, ktorým schválilo Miestny územný systém ekologickej stability mesta Košice, ktorý je nezáväzným dokumentom.

9. V zmysle znaleckého posudku č. 45/2019 vypracovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 25C 50/2018 znalkyňou Ing. Luciou Brinckovou predstavuje cena nájmu za pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území Terasa, obec Košice Západ, v lokalite Borovicový háj v období od 6.5.2016 do 5.5.2018 - 5,016 Eur/m². Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzala znalkyňa Ing. Lucia Brincková z ceny nájmu za m² v lokalite Borovicový háj v období od mája 2016 do mája 2018 zo sumy 5,016 Eur. Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že znalkyňou bola použitá metóda polohovej diferenciácie ako najvhodnejšej pre stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a hodnoty nájmu, nakoľko je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnocovania, ktorú by táto mala dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom predaji, keď kupujúci a predávajúci konajú s patričnou informovanosťou i s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou. Znalkyňa pri výpočte výšky nájmu uvažovala o dobe návratnosti investície 20 rokov pri zohľadnení skutočností, že ohodnocovaný pozemok bol súčasťou komplexu, ktorého využitie je na základe ÚPI mesta Košice považované za nižšie (ako verejná zeleň) v porovnaní s využitím pozemkov určených na stavbu. Toto využitie však z hľadiska lokality, v ktorej sa pozemok nachádza - obytná zóna, dobré spojenie, vzdialenosť centra, veľkosť mesta, ako aj z pohľadu možností využitia, ktoré ponúka, oddych, rekreácia, útočisko, pri nepriaznivej klíme nie je bezpredmetné ani zanedbateľné.

10. V zmysle znaleckého posudku č. 14/2016 vypracovaného Ing. Jurajom Lenčákom predloženého v konaní vedenom na OS Košice II sp.zn. 16C 52/2016 predstavovala cena nájmu v lokalite Borovicový háj v katastrálnom území Terasa sumu 5,234 Eur/m², pričom uvedená cena bola stanovená ku dňu 6.5.2016 ku dňu ohliadky nehnuteľnosti.

Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že znalec vychádzal pri období predpokladanej návratnosti investície z obdobia 20 rokov s ohľadom na polohu nehnuteľnosti, územný plán, technickú infraštruktúru.

Podľa ust. § 1 ods. 1,2 Zákona č. 66/2009 Z.z., Tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

(2) Tento zákon sa primerane vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený cintorín, okrem pozemkov vo vlastníctve cirkví, športový areál alebo verejná zeleň, ak tento cintorín, športový areál alebo verejná zeleň prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu. 2)

Podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona č. 66/2009 Z.z., Ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, 10) ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. 11)

Podľa ust. § 4 ods. 2 Zákona č. 66/2009 Z.z., Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

Podľa ust. § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 458 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. (2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

(3) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

11. Medzi stranami sporu nebolo sporné vlastníctvo žalobkyne k nehnuteľnostiam, za ktoré uplatňuje v konaní náhradu titulom bezdôvodného obohatenia. Spornou bola otázka nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného z hľadiska existencie alebo neexistencie užívacieho práva žalovaného k pozemkom vo vlastníctve žalobcov, ako aj otázka výšky náhrady za užívanie.

12. Súd dospel k záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok je čo do základu dôvodný, vychádzajúc aj z doterajšej súdnej praxe okresných a odvolacích súdov v obdobných veciach (sp.zn. 45C 17/2010, 17C 12/2011, 42C 123/2015, 11C 223/2016), kde bolo konštatované právo vlastníkov pozemkov v lokalite Borovicový háj na adekvátnu odplatu. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 21.1.2006 sp.zn. 33Odo 1253/2005, v ktorom ustálená judikatúra uvádza, že k bezdôvodnému obohateniu, užívaniu pozemkov vlastnícky nepatriacich obci a pritom tvoriacich verejné priestranstvo dochádza nielen pokiaľ obec takéto pozemky vyhlási za verejné priestranstvo, ale i v prípade, že pozemky sú s ohľadom na svoj charakter zo zákona verejným priestranstvom a sú predmetom verejného užívania. Zároveň Najvyšší súd ČR vo svojom uznesení z 23.11.2005 sp.zn. 33Odo 237/2004 uviedol, že pokiaľ mesto v rámci svojej samostatnej pôsobnosti vyhlásilo všeobecne záväznými vyhláškami pozemok jedného vlastníka za verejné priestranstvo ako súčasť parku určeného na každodennú rekreáciu občanov mesta a užíval by ho s tým, že park slúži na rekreáciu verejnosti bez toho, aby s vlastníkom uzavrel nájomnú zmluvu, vznikol vlastníkovi pozemku nárok na zaplatenie náhrady za užívanie pozemku z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka.

13. Je nepochybné, že žalobkyňa neudelila súhlas k užívaniu pozemkov v ich vlastníctve ako verejnej zelene, pričom v zmysle ust. § 128 Občianskeho zákonníka je vlastník povinný strpieť ak v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola za nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak a podľa ust. § 128 ods. 2 OZ je možné vo verejnom záujme veci vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu. Ak teda pozemky vo vlastníctve žalobcov neboli vo verejnom záujme vyvlastnené, je žalobca ako vlastník pozemkov povinný strpieť obmedzenie svojho vlastníckeho práva užívaním pozemkov v jeho vlastníctve pre potreby všetkých ako verejné priestranstvo a verejná zeleň len za náhradu. Žalovaný má záujem a trvá na zachovaní Borovicového hája ako biocentra, k zmene územného plánu nedošlo (rozhodnutie KS Košice sp.zn. 2Co 103/2017, sp.zn. 5Co 248/2016).

14. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaný užíval v spornom období od 30.1.2017 do 29.1.2019 pozemky vo vlastníctve žalobkyne, pretože vzhľadom na charakter pozemkov a existenciu lesného biotopu (Borovicový háj), tieto plnia funkciu verejnej zelene, čím žalovaný plní svoje verejné funkcie súvisiace s uspokojovaním potrieb verejnosti. Pokiaľ žalovaný predmetné pozemky vzhľadom na existenciu Borovicového hája užíval a vlastnícke právo žalobcov bolo týmto obmedzené bez poskytnutia primeranej náhrady, tak sa bezdôvodne obohatil a žalobkyňa v súlade s ust. § 451 a 456 Občianskeho zákonníka vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

15. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 45/2019 vypracovaného znalkyňou Ing. Luciou Brinckovou, ktorá stanovila hodnotu nájmu pozemkov v Borovicovom háji v období od mája 2016 do mája 2018, ako aj zo znaleckého posudku Ing. Juraja

Lenčáka č. 14/2016 predloženého v konaní vedenom na OS Košice II pod sp.zn. 16C 52/2016, pričom obaja znalci pri stanovení výšky nájmu vychádzali z doby návratnosti investícií u týchto pozemkov 20 rokov zohľadňujúc lokalitu, v ktorých sa tieto pozemky nachádzajú.

Súd vzal do úvahy okolnosť, že ceny nehnuteľností v lokalite, v ktorej sa nachádzajú pozemky vo vlastníctve žalobkyne stúpajú, dospel k záveru, že žalobkyňou požadovaná náhrada za obdobie nasledujúce po vypracovaní uvedeného znaleckého posudku Ing. Juraja Lenčáka a jej výška zodpovedá stúpajúcej tendencii trhovej ceny pozemkov v uvedenej lokalite, pričom rozdiel v žalovanej cene za m² oproti uvedenému znaleckému posudku je 0,029 Eur/m².

16. Súd teda určil náhradu za pozemky vo vlastníctve žalobkyne - parcely registra „..“ z celkovej výmery 5031 m², a to v jej podiele 2/24 z celku t.j. 419,25 m² vo výške 5,263 eur/m² ročne za žalované obdobie, čo predstavuje sumu 4413,02 Eur (5,263 Eur x 419,25 m² = 2206,51 Eur/rok x 2 = 4413,02 eur za dva roky).

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 vládneho nariadenia SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Nakoľko žalovaný nevyhovel výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňi, žalobkyňi vznikol voči žalovanému nárok na úroky z omeškania od 30.1.2017.

Podľa ust. § 255 ods. 1,2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Žalobkyňa mala voči žalovanému v konaní plný úspech vo veci, preto súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, žalobca má právo podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.